

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Chernukha Andrei,
reprezentat de avocata Bolocan Ludmila,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Chernukha Andrei împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 20 august 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-767/25
NR. PIGD 2-25000488-01-3ra-29102025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. V. Jomiru Niculiță
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, A. Bostan

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Chernukha Andrei, reprezentat de avocata Bolocan Ludmila,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 02 ianuarie 2025, reclamantul Chernukha Andrei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea Deciziei nr. 7669/24/DAA din 3 decembrie 2024, emisă de Inspectoratul General pentru Migrație prin care s-a respins cererea de azil a lui Chernukha Andrei și obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație să acorde lui Chernukha Andrei, forma de protecție prevăzută la art.16 al legii nr. 270 din 18 decembrie 2008.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este cetățean al XXXXX, s-a născut în orașul XXXXX, XXXXX, este cetățean al XXXXX, de religie XXXXX. A declarat că a plecat din XXXXX în anul 2000 împreună cu familia pentru a locui permanent în Ucraina. Părinții săi sunt cetățeni ai XXXXX și se aflau la muncă în or. XXXXX, XXXXX, când reclamantul s-a născut și a locuit acolo pînă în anul 2000, iar ulterior împreună cu familia au revenit în Ucraina la rude, stabilindu-se cu traiul în orașul XXXXX, unde și-a continuat studiile și a locuit pînă în prezent, cînd a fost chemat la serviciul de migrație al Ucrainei și i s-a comunicat că din motiv că este cetățean al XXXXX trebuie să părăsească teritoriul.

3. Reclamantul a menționat că a ales destinația Republica Moldova, unde sub escortă a fost condus pînă la frontiera de stat cu Republica Moldova, PT Otaci. După ce a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, peste câteva zile a solicitat azil. Referitor la motivul solicitării azilului, Chernukha Andrei a declarat că în XXXXX îi este frică de mobilizare în armată și a locuit pe teritoriul Ucrainei 24 de ani, iar de la începutul acțiunilor militare a fost împotriva războiului, de aceea îi este frică să plece în XXXXX, fiindcă viața sa este pusă în pericol. Mai mult, nu a participat niciodată la război și nu dorește să lupte împotriva conaționalilor săi.

4. Reclamantul a indicat că există un pericol real pentru viața și securitatea sa la întoarcerea în țară din cauza politicii ostile a XXXXX. Din considerentul că are origini ucrainene, la revenirea în XXXXX există riscul să fie persecutat pe aceste temeuri de autoritățile statului.

5. A mai indicat reclamantul că la 3 iunie 2024 s-a adresat la Direcția Azil și Apatridie cu o cerere de azil în Republica Moldova, deoarece a fost deportat de autoritățile ucrainene și i-a fost aplicată interdicția de a intra pe teritoriul Ucrainei pe un termen de 5 ani, iar în XXXXX nu dorea să revină. Astfel, este în posesia documentului temporar de solicitant de azil.

6. Consideră reclamantul că Direcția Azil și Apatridie a examinat cererea din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în conformitate cu art. 45 alin. (3) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, sub aspectul riscului serios de condamnare la pedeapsa capitală sau existența pericolului persecuției, precum și prin analiza riscului serios de tortură, tratamente ori pedepse inumane sau degradante, analiza riscului serios de amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale a unui civil, urmare a violenței generalizate de conflict armat intern sau internațional. A fost apreciat faptul că Chernukha Andrei nu a fost constrâns să părăsească XXXXX într-un mod forțat, iar situația din țara de origine nu prezintă un pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine și nu există informații cu privire la agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în țara de origine.

7. La fel, potrivit informației la care s-a făcut referire în decizia contestată că nu există rapoarte referitoare la încălcarea drepturilor omului în XXXXX, pentru care solicitantul de azil beneficiază de protecția propriului stat, de aceea simpla apartenență la un anumit grup social (origini ucrainene) nu este suficientă pentru a justifica temeinicia cererii de acordare a azilului.

8. Consideră că singura situație în care s-ar refuza acordarea protecției pe teritoriul altui stat ar fi aceea în care circumstanțele obiective ar asigura protecția alternativă efectivă a solicitantului pe teritoriul statului de origine.

9. A mai relatat că imediat ce se va întoarce în XXXXX va fi preluat de Serviciul Național de Securitate al XXXXX și trimis în Ucraina pentru a participa la acțiuni militare sau, în caz de refuz, va fi trimis în detenție. Iar din cauza apartenenței la un grup social (etnie ucraineană) va fi supus persecuției, deoarece mulți bărbați înrolați să lupte în Ucraina în urma invaziei din februarie 2022 au fost forțați să semneze contracte de servicii, iar cei care au refuzat să lupte riscă detenție și maltratare, iar, unii oponenți au fost amenințați cu executarea.

10. A notat că datorită faptului că pe teritoriul Ucrainei au loc acțiuni militare până în prezent, iar stat agresor recunoscut de comunitatea internațională este XXXXX, există o temere bine întemeiată că va fi persecutat pe criteriul etniei. Din 2000 reclamantul nu a mai fost în XXXXX, iar situația politică și socială s-a

schimbat dramatic în XXXXX, mai multe drepturi și libertăți ale omului sunt încălcate.

11. Chernukha Andrei consideră că, cerințele legale sunt întrunite, reclamantul se află în afara țării de origine, este prezentă și noțiunea de temere bine-întemeiată de a fi persecutat, prin înrolarea forțată de a lupta în Ucraina sau atras la răspundere penală, ceea ce îi pune în pericol nu doar integritatea corporală, ci și viața.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea din 07 aprilie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Chernukha Andrei a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La data de 30 aprilie 2025, avocata Bolocan Ludmila, în interesele apelantului Chernukha Andrei, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 20 august 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocata Bolocan Ludmila, în interesele apelantului Chernukha Andrei, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 07 aprilie 2025.

15. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 7669/24 DAA din 03 decembrie 2024, emisă de Direcția azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație, prin care, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituție, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, a fost respinsă cererea de azil.(f.d. 14-18)

16. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

17. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamant/apelant în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, nu s-au constatat în raport cu solicitantul Chernukha Andrei, cetățean al XXXXX, temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică,

că se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

18. Totodată, instanța de apel a reținut că, din explicațiile oferite la interviu, solicitantul Chernukha Andrei, a declarat că a plecat din XXXXX cu toată familia în anul 2000, trecând cu traiul permanent în Ucraina. A mai declarat că părinții săi sunt cetățeni ai XXXXX și se aflau la muncă în or. XXXXX, XXXXX, unde solicitantul s-a născut, a locuit și trăit până în anul 2000 sau 2001 când cu toată familia au revenit la rude în Ucraina, stabilindu-se cu traiul în or. XXXXX, unde și-a continuat studiile și locuit până în prezent, când a fost chemat la serviciul de migrație al Ucrainei și i s-a comunicat că din motiv că este cetățean al XXXXX trebuie să părăsească teritoriul. Astfel, solicitantul a ales destinația Republica Moldova, unde sub escortă a fost condus până la frontiera de stat cu Republica Moldova, PT Otaci. După ce a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, peste câteva zile a scris cerere de azil.

19. În acest context, instanța apel a reținut că, prima instanță, just, referitor la aserțiunea reclamantului/apelantului de a nu fi mobilizat în armata națională, a subliniat că temerea de urmărire penală pentru dezertare sau fugă de încorporare nu constituie în sine o temere bine întemeiată de persecuție, [...] pct.167 Manualul UNHCR. Astfel, în contextul în care reclamantul nu a individualizat careva măsuri întreprinse de către autoritățile naționale în privința sa ce ar pune în pericol viața și integritatea sa, în situația când potrivit legislației naționale este prevăzut serviciul militar alternativ de care poate privilegia solicitantul de azil. Or, instanța de fond temeinic a punctat că o persoană care solicită azil și nu probează despre temerile legate de țara sa natală nu poate beneficia de protecție prin prisma Legii privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18 decembrie 2008.

20. În această ordine de idei, prin prisma prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, coroborate cu dispozițiile Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, reieșind din circumstanțele personale care îl caracterizează pe solicitant, precum și din succesiunea acțiunilor și inacțiunilor acestuia în raport cu țara de origine și cu alte state în care și-a exercitat dreptul de ședere până la intrarea în Republica Moldova, instanța de apel a constatat că, nu există temeri justificate potrivit cărora, în țara de origine, viața solicitantului ar fi pusă în pericol ori acesta ar fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante.

21. În acest context, instanța apel a reținut că, susține concluzia instanței de fond că, Chernukha Andrei, nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente

afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expus în XXXXX, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantului în țara de origine acesta s-ar afla în pericol, instanțele ținând să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

22. Totodată, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a constatat că solicitantul de protecție internațională nu a prezentat dovezi concrete care să arate că autoritățile din XXXXX i-ar fi cauzat dificultăți sau l-ar fi persecutat. Iar, în lipsa unor dovezi specifice privind acte sau acțiuni ale autorităților care ar putea pune în pericol viața sau integritatea solicitantului, afirmațiile acestuia sunt considerate prea generale pentru a susține o teamă întemeiată de persecuție.

23. Or, temerea invocată de solicitant nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale, care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

24. În acest context, instanța de apel a reținut că, este relevant faptul că reclamantul se bucură de protecția autorităților naționale în țara de origine și acestea niciodată nu au întreprins măsuri împotriva reclamantului, ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia.

25. Prin urmare, instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a subliniat că solicitantul de azil nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităților de stat, iar în cadrul interviului ultimul nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 24 octombrie 2025, Chernukha Andrei, reprezentat de avocata Bolocan Ludmila, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 august 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

27. În motivarea recursului, Chernukha Andrei, reprezentat de avocata Bolocan Ludmila, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante

și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

28. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

29. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

30. Prin referința din 31 octombrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Chernukha Andrei, reprezentat de avocata Bolocan Ludmila.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

32. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

33. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

34. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului la 09 octombrie 2025, iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

41. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

42. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

45. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot

fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Chernukha Andrei, reprezentat de avocata Bolocan Ludmila.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni